

skadetidspunktet befinder sig i de i forbundet forsikrede bygninger, i dette.

Denne bestemmelse er en nydannelse i forhold til de under sidste krig gældende ordninger, idet privat indbo, der ikke hørte til en landbrugsejendom, dengang var forsikret i et selvstændigt forbund under forudsætning af, at det var omfattet af en brandforsikring. Erfaringerne fra sidste krig har gjort det ønskeligt at finde en anden form for krigsforsikring af privat indbo. Vanskelighederne skyldtes, at der forekom uforsikret indbo i et vist omfang, og at der forekom underforsikret indbo i ikke ringe omfang. Bidragsopkrævningen for privat indbo var endvidere omstændelig og usikker, hvilket havde til følge, at der blev opkrævet et for stort beløb. Det skønnes at være det mest praktiske og hensigtsmæssige, at privat indbo forsikres sammen med den bygning, hvori det befinder sig, således at forsikringsbidragene til dækning af vedkommende forbunds skader, d. v. s. til dækning af skader på bygninger og tillige til dækning af skader på privat indbo i disse bygninger, beregnes på grundlag af bygningernes forsikringssum og således, at bidraget opkræves hos ejerne af bygningerne og af disse sammen med krigsforsikringsbidraget for bygningen repareres på lejerne og opkræves sammen med huslejen.

På baggrund af den betragtning, at der i ringere bygninger er mindre kostbart indbo og i dyrere bygninger mere kostbart indbo forekommer det rimeligt at fordele præmiebyrden for indboet efter bygningsværdierne. Vanskelighederne ved under skaderegulering at undersøge, om indboet er forsikret og forsikret tilstrækkeligt, forsvinder dermed. Tilsvarende vanskeligheder vil kun sjældent opstå ved bygningsforsikringer, da de fleste beboelsesejendomme er brandforsikret.

Til § 5, nr. 3, bemærkes, at ejere af bygninger, der ikke er krigsforsikret, og i hvilke der befinder sig privat indbo, efter forlagets § 13, stk. 1, er pligtige at anmelde værdien af sådant indbo til det krigsforsikringsforbund, hvorunder bygningen ville henhøre, såfremt den havde været brandforsikret eller ikke var undtaget fra krigsforsikring, jfr. herved også henvisningsbestemmelserne i §§ 21 og 30. Ved at gøre det til en pligt for ejere af uforsikrede bygninger at anmelde værdien af det i disse værende indbo til forbundet, vil det være muligt at pålægge disse bygninger et bidrag til krigsforsikringen som andel i dækningen af indboskaderne, jfr. § 10, stk. 3.

Ifølge § 5, nr. 4, kan løsøre og andre værdier, der ikke henhører under noget andet krigsforsikringsforbund, anmeldes til krigsforsikring. Det foreslås, at det bliver krigsforsikringsforbundet for beboelses-

bygninger m. v. og privat indbo i byerne, der bliver forsikrer for sådanne værdier.

Som eksempel på værdier, der kan krigsforsikres efter denne bestemmelse, kunne nævnes monumenter, men bestemmelsen vil også omfatte privat indbo i det omfang, vedkommende indbogrupperes værdi overstiger 200.000 kr., jfr. herved § 6, stk. 2. Det samme gælder for indbo i erhvervsbygninger og bygninger på landet i det omfang, værdien overstiger 200.000 kr.

Til § 6.

I denne paragraf angives forsikringssummerne for de i § 5 omhandlede værdier.

Reglen om, at forsikringssummen for privat indbo, der automatisk krigsforsikres sammen med den bygning, hvori det befinder sig, begrænses til 200.000 kr., hviler på en formodning om, at værdien af indbo i de enkelte husstande her i landet normalt ligger under denne grænse og på den antagelse, at det bl. a. af bevismæssige grunde vil være praktisk for krigsforsikringsforbundene at have en maksimumsgrænse at operere med, da dette indbo ikke ved selvstændig anmeldelse er specificeret. Da forholdene blandt andet på grund af prisudviklingen kan være væsentligt ændret i tiden fra lovens vedtagelse, foreslås det imidlertid at give adgang for forbundets bestyrelse til at variere det angivne maximumsbeløb. Ejere af indbo, hvis værdi overstiger maximumsbeløbet, kan forsikre dette i det i § 5 omhandlede forbund for det overskydende beløb, for så vidt de retter skriftlig henvendelse til forbundet herom, jfr. § 5, nr. 4.

Den omstændighed, at der er indboværdier over maximumsbeløbet, medfører ikke, at reglerne om underforsikring finder anvendelse for så vidt angår det i § 5, nr. 2 og 3 omhandlede indbo.

Til § 7.

Det skønnes hensigtsmæssigt, at der i loven optages en udtrykkelig henvisning til bestemmelsen i forsikringsaftalelovens § 54, 1. stk., 1. pkt., selv om denne henvisning strengt taget er overflødig, for så vidt som forslagets § 45 bestemmer, at forsikringsaftalelovens regler med de af forholdets natur følgende ændringer finder tilsvarende anvendelse.

Til § 8.

I den civile bygningsbrandforsikring forsikres i de senere år i stadigt større omfang efter princippet om fuld- og nyværdiforsikring, hvilket vil sige, at forsikringsselskabet i tilfælde af skade, herunder total-skade, dækker den fulde udgift ved reparationen eller genopførelsen af en bygning som den brændte. Der gøres således ikke noget fradrag i erstatningen